

- I. ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിന് സർവവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആർദ്രമായ പരിചരണം നൽകുകയാണ് മേയ്പിന്റെ അർത്ഥം; ആടുകളുടെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളും പരിപാലിക്കുക എന്നതാണ് മേയ്പ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് [John 21:15-17] ...യേശു ശിമോൻ പത്രൊസിനോട്, ...ഇവയിൽ അധികമായി നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ? എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ അവനോട്, ഉവ്വ്, കർത്താവേ, ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്ന് നീ അറിയുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. എന്റെ കുഞ്ഞാടുകളെ പോഷിപ്പിക്കുക... എന്റെ ആടുകളെ മേയ്ക്കുക... എന്റെ ആടുകളെ പോഷിപ്പിക്കുക.
- II. മേയ്പിന്റെ രണ്ട് അടിസ്ഥാന മൂലകങ്ങൾ പരിലാളനവും പരിപോഷണവുമാണ്
 - മേയ്ക്കുക എന്നാൽ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും, സാന്ത്വനിപ്പിക്കുകയും, ആർദ്രമായ സ്നേഹത്തോടെ പോറ്റുകയും, ആർദ്രമായ കരുതലോടെ വളർത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.
- III. ഇന്ന് കർത്താവിന്റെ പ്രത്യുദ്ധാരത്തിൽ മേയ്പിന്റെ അടിയന്തിര ആവശ്യമുണ്ട്
 - തന്റെ ജൈവിക രക്ഷയിൽ, പിതാവായ ദൈവം ആദ്യം നമ്മെ ആത്മാവായ ദൈവത്താൽ വീണ്ടും ജനിപ്പിക്കുന്നു, അതിനുശേഷം നാം നിത്യതയോളം അവന്റെ ജീവനിൽ നിലനിൽക്കുകയും വളരുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന് നമ്മുടെ ഇടയനെന്ന നിലയിൽ പുത്രനായ ദൈവത്തിൽ നമ്മെ മേയ്ക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ കെട്ടുപണിക്കുവേണ്ടി അവർ ദിവ്യജീവനിൽ പക്വതയിലേക്ക് വളരുന്നതിന് വിശ്വാസികളെ മേയ്ക്കുന്നത് നിർണായകമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തെ കെട്ടുപണി ചെയ്യുന്ന മേയ്പ് അന്യോന്യമുള്ള മേയ്പാണ്. നാം അന്യോന്യം മേയ്ക്കുകയും മേയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ആടുകളും ഇടയന്മാരുമാണ്; ഈ മേയ്പിലൂടെ, സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായി പണിയപ്പെടുന്നു. നാം ക്രിസ്തുവിനാൽ എത്രത്തോളം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുവോ അത്രത്തോളം നാം സ്വതേ ഒരു മേയ്പിൻ ജീവിതം നയിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ കരുതാനുള്ള ഭാരം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ക്രിസ്തുവിനാൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ ഫലമാണ് മേയ്പ്. നമ്മുടെ ആളത്തത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനാൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഭാഗമാണ് മറ്റുള്ളവരെ മേയ്ക്കുന്ന ഭാഗം. നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും ആർദ്രതയും നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തിനും, നമ്മുടെ രക്ഷകനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ അന്വേഷിക്കുകയും മേയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആത്മാവിനും ഒത്തവണ്ണം നാം ദൈവത്തിന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ മേയ്ക്കണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം സ്നേഹത്തിൽ അതിനെത്തന്നെ പണിയുന്നു. [1 Pet. 5:2-4] നിങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ മേയ്ക്കുവിൻ, നിർബന്ധത്താലല്ല ദൈവത്തിനൊത്തവണ്ണം മനസ്സോടെയും, നീച മാർഗത്തിലൂടെ നേട്ടം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടല്ല ഉൽസാഹത്തോടെയും, നിങ്ങളുടെ ഓഹരികളുടെ മേൽ കർത്തൃത്വം നടത്തിക്കൊണ്ടല്ല ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിന് മാതൃകകളായതീർന്നും, മേൽനോട്ടം വഹിച്ചുകൊണ്ടത്രേ. മുഖ്യ ഇടയൻ വെളിവാകുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ തേജസ്സിന്റെ വാടാത്ത കിരീടം കൈക്കൊള്ളും. [1 Cor. 12:24-25] എന്നാൽ നമ്മുടെ അഴകുള്ള അവയവങ്ങൾക്ക് അത് ആവശ്യമില്ല. കുറവുള്ള അവയവത്തിന് അധികം മാനം നൽകിക്കൊണ്ട് ദൈവം ശരീരത്തെ ചേർത്തു സമന്വയിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു, അത് ശരീരത്തിൽ ഒരു ഭിന്നതയും ഇല്ലാതെ, അവയവങ്ങൾ അന്യോന്യം ഒരേ കരുതൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതിനത്രേ.
- IV. ക്രിസ്തു നല്ല ഇടയനും, മഹാ ഇടയനും, മുഖ്യ ഇടയനും, നമ്മുടെ ദേഹികളുടെ ഇടയനുമാണ്
 - നമ്മുടെ ഇടയൻ എന്ന നിലയിൽ, ക്രിസ്തു: ①നല്ല ഇടയനെന്ന നിലയിൽ, നമുക്ക് ജീവൻ ഉണ്ടാകുവാനും സമൃദ്ധമായി ഉണ്ടാകുവാനും കർത്താവായ യേശു വന്നു. തന്റെ ആടുകൾ തന്റെ സോയി ജീവനിൽ, തന്റെ ദിവ്യ ജീവനിൽ പങ്കുകൊള്ളേണ്ടതിന്, അവർക്ക് വീണ്ടെടുപ്പ് നിവർത്തിക്കുവാൻ തന്റെ ദേഹിജീവനെ, തന്റെ മനുഷ്യജീവനെ അവൻ വെച്ചുകൊടുത്തു. തന്റെ മേയ്പിൻകീഴിൽ കർത്താവ് യെഹൂദന്മാരെയും ജാതികളെയും ഒരു ആട്ടിൻകൂട്ടമായി (സഭ, ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം) ചേർത്തിരിക്കുന്നു; ②“നിത്യ ഉടമ്പടിയുടെ രക്തത്തിൽ, ആടുകളുടെ മഹാ ഇടയനായ, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിനെ” ദൈവം മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നിത്യ ഉടമ്പടി എന്നത് മേയ്പിലൂടെ പുതിയ യെരൂശലേമിനെ പരിണതമാക്കുന്നതാണ്. നിത്യ ഉടമ്പടി എന്നത് ഒരു ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ നേടാനുള്ള പുതിയനിയമ ഉടമ്പടിയാണ്, അത് ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിൽ ബഹിർഗമിക്കുകയും പുതിയ യെരൂശലേമിൽ പരിണതിപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സഭയാണ്; ③മുഖ്യ ഇടയനെന്ന നിലയിൽ, ക്രിസ്തു സഭകളിലെ മൂപ്പന്മാരിലൂടെ തന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ മേയ്ക്കുന്നു. മൂപ്പന്മാരുടെ മേയ്പ് കൂടാതെ സഭയെ കെട്ടുപണി ചെയ്യുവാൻ കഴിയുകയില്ല. മൂപ്പന്മാരുടെ മേയ്പ് ക്രിസ്തു അവരിലൂടെ മേയ്ക്കുന്നതായിരിക്കണം. ④ നമ്മുടെ ദേഹികളുടെ ഇടയനെന്ന നിലയിൽ, ശ്വാസമായ ക്രിസ്തു നമ്മുടെ ആന്തരിക ആളത്തത്തിന്റെ അവസ്ഥയെ കരുതിക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ ആന്തരിക അവസ്ഥയ്ക്കു മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ആന്തരിക ആളത്തത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിനായി കരുതിക്കൊണ്ടും, നമ്മുടെ ആന്തരിക അസ്തിത്വത്തിന്റെ അവസ്ഥയ്ക്ക് മേൽവിചാരകത്വം നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടും അവൻ നമ്മെ മേയ്ക്കുന്നു. നമ്മുടെ ദേഹി

സങ്കീർണ്ണമായതുകൊണ്ട്, നമ്മുടെ ദേഹിയിൽ നമ്മെ മേയ്ക്കുന്നതിനും, നമ്മുടെ മനസ്സ്, വികാരം, ഇച്ഛാശക്തി, നമ്മുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ, ആവശ്യങ്ങൾ, മുറിവുകൾ എന്നിവയ്ക്കായി കരുതുന്നതിനും, നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ ജീവൻ നൽകുന്ന ആത്മാവായ ക്രിസ്തുവിനെ നമുക്ക് ആവശ്യമാണ്. [John 10:11] ഞാൻ നല്ല ഇടയൻ ആകുന്നു; നല്ല ഇടയൻ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ വെച്ചുകൊടുക്കുന്നു. [Heb 13:20] നിത്യ ഉടമ്പടിയുടെ രക്തത്തിൽ, ആടുകളുടെ മഹാ ഇടയനായ, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു പുറത്തുകൊണ്ടുവന്ന, സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം, [1 Pet. 2:25] നിങ്ങൾ വഴിതെറ്റിപ്പോകുന്ന ആടുകളെപ്പോലെയായിരുന്നു, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ദേഹികളുടെ ഇടയനും മേൽവിചാരകനുമായവന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നു.

V. “ദൈവത്തിനൊത്തവണ്ണം..ദൈവത്തിന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ മേയ്ക്കുവിൻ”

- ദൈവത്തിനൊത്തവണ്ണം എന്നാൽ നാം ദൈവത്തെ ജീവിക്കുന്നു എന്നാണ്. നാം ദൈവത്തോട് ഒന്നാകുമ്പോൾ, ദൈവത്വത്തിലല്ല, ജീവനിലും സ്വഭാവത്തിലും നാം ദൈവമായിത്തീരുന്നു, കൂടാതെ മറ്റുള്ളവരെ മേയ്ക്കുന്നതിൽ നാം ദൈവമാകുന്നു. ദൈവത്തിനൊത്തവണ്ണം മേയ്ക്കുക എന്നാൽ: ①നമ്മുടെ മുൻഗണനയ്ക്കും താൽപര്യത്തിനും ഉദ്ദേശ്യത്തിനും സഹജസ്വഭാവത്തിനും ഒത്തവണ്ണമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിനും ആഗ്രഹത്തിനും മാർഗത്തിനും തേജസ്സിനും ഒത്തവണ്ണം മേയ്ക്കുക; ②തന്റെ സദു്ഗുണങ്ങളിൽ ദൈവം താൻ ആയിരിക്കുന്നതിനൊത്തവണ്ണം മേയ്ക്കുക; ③ദൈവത്തിനൊത്തവണ്ണം മേയ്ക്കുന്നതിന്, നാം ജീവനിലും, സ്വഭാവത്തിലും, ആവിഷ്കാരത്തിലും, പ്രവർത്തനത്തിലും ദൈവമായിത്തീരണം. ദിവ്യജീവന്റെ ആകെത്തുകയായിത്തീരുന്നതിന്, ദിവ്യജീവൻ തന്നെയായിത്തീരുന്നതിന്, ഉറവയായും പ്രവാഹമായും നദിയായും ത്രിയേക ദൈവത്തെ ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ട്, നാം ദിവ്യജീവനാൽ വക്കൊളം നിറയണം. സ്നേഹം, വെളിച്ചം, നീതി, വിശുദ്ധി എന്നീ ഗുണങ്ങളിൽ നാം ദൈവമായിത്തീരണം. നമ്മുടെ മേയ്പിൽ നമ്മുടെ സ്വയത്തെ അതിന്റെ സഹജസ്വഭാവത്തോടും പ്രത്യേകതകളോടുംകൂടെ ആവിഷ്കരിക്കാതെ ദൈവത്തെ ആവിഷ്കരിക്കരിക്കേണ്ടതിന്, നാം ദൈവത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുൽപ്പാദനമാകണം. ദൈവം താൻ ആയിരിക്കുന്നതിലും തന്റെ വ്യവസ്ഥയിൽ തന്റെ ലക്ഷ്യത്തിനൊത്തവണ്ണവും ദൈവത്തിന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ മേയ്ക്കുന്ന അവന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ, നാം ദൈവമായിത്തീരേണ്ടതുണ്ട്; ④നാം ദൈവത്തോട് ഒന്നായിത്തീരണം. ദിവ്യ ജീവനും മനുഷ്യജീവനും ഒന്നായി ചേർന്ന് ഒരു ജീവനും ഒരു ജീവിതവും ആയിത്തീരണമെന്ന് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു; ⑤ ദൈവത്തിനൊത്തവണ്ണം മേയ്ക്കുന്നതിന് നാം ദൈവത്താൽ സംരചിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. ദൈവത്വത്തിലല്ല, ജീവനിലും സ്വഭാവത്തിലും ദൈവത്തെപ്പോലെയാകുവാൻ നമ്മെ ഇടയാക്കുന്നതിന്, ദിവ്യ ആളത്തം എന്ന നിലയിൽ തന്റെ മൂലകംകൊണ്ട് ദൈവം നമ്മെ നിവേശിപ്പിക്കുന്നു; ⑥ദൈവത്തെ ജീവിക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമേ ദൈവത്തിനൊത്തവണ്ണം മേയ്ക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. നമ്മുടെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ ദൈവത്തെ ജീവിക്കുവാൻ കഴിയേണ്ടതിന് നാം ദിവ്യ ജീവനിലും ദിവ്യ സ്വഭാവത്തിലും പങ്കാളികളാകുന്നു; ⑦നാം ദൈവത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈവമെന്ന നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും വേണം. യഹോവ മോശെയെ “ഫറവോന് ദൈവമാക്കി”; മോശെയിൽ, ദൈവത്തിന് തന്നെ പ്രതിനിധീകരിക്കാനും അവന്റെ ഹിതം നിറവേറ്റാനും ഒരുവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ, ശമുവേൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈവമായിരുന്നു. ദൈവപുരുഷനെന്ന നിലയിൽ എലീശാ പ്രവാചകൻ തന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ, പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈവമെന്ന നിലയിൽ പെരുമാറി; ഇന്ന് ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസികളായ നമുക്കും അങ്ങനെയെന്ന ആയിരിക്കുവാൻ കഴിയും; ⑧മറ്റുള്ളവർക്ക് ദൈവത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കുക. ത്രിയേക ദൈവം ക്രിസ്തുവിൽ ദേഹരൂപമെടുക്കുകയും പരിണതി പ്രാപിച്ച ആത്മാവായി സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു; ഈ ദൈവത്തെയാണ് നാം ആരാധിക്കുകയും പ്രഖ്യാപിക്കുകയും മറ്റുള്ളവർക്ക് ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. നാം അന്യോന്യം ദൈവത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കണമെങ്കിൽ, നമ്മുടെ ആളത്തത്തിലേക്ക് പണിതുച്ചേർക്കപ്പെട്ട പ്രക്രിയാവിധേയനായ ദൈവത്തെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ട്, കൃപയുടെയും സത്യത്തിന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും ജീവന്റെയും വാക്കുകൾ നാം സംസാരിക്കണം. [1 Pet. 5:2] നിങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ മേയ്ക്കുവിൻ, നിർബന്ധത്താലല്ല ദൈവത്തിനൊത്തവണ്ണം മനസ്സോടെയും, നീച മാർഗത്തിലൂടെ നേട്ടം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടല്ല ഉൽസാഹത്തോടെയും,